ATILIM

Yıl 9, sayı 12 (108)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı 1 Aralık 1982

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

Herşey barış için ülkemizin güvenliği, halkımızın yaşama hakkı için

"Yeni" partiler

"Yeni" partiler sözü ortalığa sürüldü. Kaşerlenmiş politika cambazları, alacabulaca basın bunun üzerinde duruyor. İlk belirtilerde "yeni" diye bir şey yok. Eski, tutucu, gerici, faşist yanlısı politikacılardan, yaman Amerikancılardan, cuntaya destek veren AP'lilerden, Ulusu'lardan, Feyzioğlu'lardan bir "göbek parti" oluşturmak hevesi görülüyor. Gazetelerde çıkan verilere göre, "Sağcı", "24 Ocakçı" bir parti olacak bu planlanan, tezgahlanacak parti.

İşbirlikçi, tekelci burjuvazi, parababaları, büyük çiftlikçiler, toprak ağaları, militarist grup böylesi bir partiye gereksinim duyuyor. Evren, sürgit sıkıyönetimle gidilemeyeceğini açıklamak zorunda kaldı. Gerici askersel diktatoraya "yasal" kılıf hazırlandığına göre, buna uygun sağcı, gerici partiler de politik alana sürülecek.

Kurulacak böylesi partiler, işbirlikçi, tekelci burjuvazinin erkini, çıkarlarını savunacak. Bu 20. yüzyılın başından bu yana sağcı, erkinci, gerici, tutucu nice nice burjuva partileri gelip geçmiştir. Hükümet kuran, erk süren, Meclis'te çoğunluk sağlayan bu partilerden hemen hemen hiç biri geniş emekçi yığınlarının köklü istem ve isteklerine aldırış etmedi. Bu partilerden çoğu ulusal çıkarları, ülkemizin egemenlik haklarını ayaklar altına aldılar. Cumhuriyetin 36 yılı ya sıkıyönetimlerle, ya militarist paşaların hükümet devirmeleriyle, sömürgen, egemen sınıfların har vurup harman savurmalarıyla geçti. Bu partiler orduyu, militarizmi işçi sınıfının, onun politik, sendikal örgütlerinin, geniş emekçi yığınlarının üstüne sürdüler. En korkuncu, ülkemizi bölgemizde barışın, ulusal kurtuluş hareketlerinin karşısına dikmiş olmalarıdır. Topraklarımızı Amerikan saldırı, casusluk üsleriyle, atom başlıkları yığınaklarıyla donatmış olmalarıdır.

Tek bir parti, TKP, 62 yıldır işçi sınıfının, geniş emekçi yığınlarının, halkımızın çıkarlarını savunagelmiştir. Ulusal bağımsızlığımız için, yabancıya köleliğe karşı savaşagelmiştir. TKP, iç ve dış düşmanlara karşı savaştan bir gün bile geri durmamıştır, durmayacaktır.

SBKP MERKEZ KOMİTESİ GENEL SEKRETERİ SEÇİLDİ:

Yuri Andropov

SBKP MK Genel Sekreteri ve SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu Başkanı L.İ.Brejnev yoldaşın 10 Kasım 1982 günü ölümü üzerine 12 Kasım günü olağanüstü bir SBKP MK Plenumu yapıldı. Plenum SBKP MK Politbüro üyesi ve MK Sekreteri Andropov yoldaşı oybirliğiyle SBKP MK Genel Sekreterliğine seçti.

Seçimden sonra bir konuşma yapan Yuri Andropov, SBKP MK'ne, tüm partiye, tüm gücünü, tüm bilgisini ve yaşam deneyini, SBKP XXVI. Kongresinin kararlarında getirilen komünist kuruluş programının başarıyla yerine getirilmesi, SSCB'nin ekonomik ve savunma gücünün daha da pekişmesinin önde gelen sorunlarının çözümü, Sovyet halkının genliğinin daha da yükseltilmesi ve barışın sağlamlaştırılması için, Leonid Brejnev'in yürüttüğü tüm Leninci iç ve dış politikanın gerçekleştirilmesi için kullanacağına söz verdi.

SBKP MK'nin 12 Kasım günlü olağanüstü toplantısını, Politbüro'nun verdiği görevle, Andropov yoldaş açmıştı. Andropov yoldaş bu konuşmasında Brejnev yoldaşın kaybından duyulan büyük acıyı dile getirdikten sonra şöyle dedi: "En güç anlarımızda, en zorlu görevleri çözmede bize yardım eden bir güç var. Bu güç partimizin birliğidir. Partimizin kollektif bilgeliğidir. Onun kollektif yönetimidir. Bu güç, partiyle halkın birliğidir".

Toplantıda daha sonra, Politbüro'nun kendisini bir konuşma yapmakla görevlendirdiğini belirten SBKP MK Politbüro üyesi ve MK Sekreteri K.Çernenko yoldaş söz aldı ve Yuri Andropov yoldaşın MK Genel Sekreterliğine seçilmesini önerdi. Çernenko yoldaş şöyle konuştu: "Partimiz ve ülkemiz Y.V.Andropov yoldaşı Leninci partinin davasına bağlı, özverili bir komünist, Leonid İliç'in yakın savaş arkadaşı olarak çok iyi tanıyor. Andropov yoldaş iç ve dış politika ve ideoloji alanlarındaki çok yanlı çalışmalarıyla deneyler kazanmıştır. L.İ.Brejnev, Andropov yoldaşın derin Marksist-Leninist inancına, partililiğine, geniş bilgisine, seçkin kişisel yeteneklerine büyük değer biçerdi. Politbüronun

▶Arkası 7. sayfada

REFERANDUM SONRASINDA

İvedi görev

● Ali SAİM

Referandum sonuçlandı. Evet oylarının %91 olduğu açıklandı. Ortaya çıkan bu sonuç neleri gösteriyor? Demokratik güçler yenik mi düştü? Seçmenlerin %91'i gerçekten bu anayasayı ve cuntayı destekliyor mu? Anayasa ile demokrasiye geçiş yönünde bir adım mı atıldı? Şimdi görev nedir?

I

TKP MK 8 Kasım günü yayınladığı açıklamada, referandum sonuçlarının halkın eğilimini yansıtmadığını, zorbalığa, sahteciliğe dayalı oylamanın bir başka sonuç vermeyeceğini belirtti. TKP, aynı açıklamada, her şeye karşın, ilerici güçlerin bu savaşım boyunca önemli başarılar kazandığını, %91 oy aldığını söyleyen cuntanın, referandum öncesi savaşım boyunca yalıtlanmaya başladığını saptadı. Parti, anayasaya karşı çıkan güçlerin önünde duran en ivedi görevi gösterdi. Onları, ABD emperyalizminin Türkiye üstündeki baskılarına ve cuntanın ulusal hıyanet politikasına karşı savaşımı yükseltmeye çağırdı. Demokrasi ve sosyal, ekonomik haklar uğrundaki savaşımın, barış ve egemenliği koruma savaşımıyla birleştirilmesi zorunluluğunu vurguladı.

Kuşkusuz ilerici güçler referanduma kökten eşitsiz koşullarda katıldılar. Cuntaya referandum günü ağır bir darbe indirmek için baskıları ve sayım sahteciliğini önleyerek halkın gerçek eğiliminin sandığa yansımasının koşullarını yaratamadılar. Bunda, burjuva liberal ve reformcu partilerin kararsızlığının yanı sıra, sol güçlerin birleşememeleri, gerçek bir demokratik alternatif yaratamamaları belirleyici oldu. Gerici AP başlarının anayasayı özünde desteklеyen tutumları, yığınların şaşırtılmasına yardımcı oldu.

Eğer, cunta anayasasına karşı kararlı bir savaşım cephesi açıkça, tek bir yumruk gibi ortaya çıksaydı, eğer referandum öncesinde, demokratik bir referandum için genel af, politik partilere özgürlük, sendikalara özgürlük, gösteri, basın özgürlüğü için sözlerle yetinmek yerine eyleme geçilebilseydi, cuntanın tehditlerine, zorbalığına gözü peklikle karşı konabilseydi, cunta ne süngüyle, ne de

▶Arkası 6. sayfada

PARTİ YAŞAMI

L.I.BREJNEV:

Leninci çalışma

Brejnev yoldaşın Küçük Toprak, Yeniden Doğuş ve Ham Topraklar adlı üç kitabı onun Bolşevik kişiliğinin, Leninci parti yaşamı ve çalışması ilkelerine sımsıkı bağlı yaşamının bir aynasıdır. SBKP'nin tüm savaşım deneyinin içinde yoğrulmuş da olsa, her biri çok farklı koşulları yansıtsa da, bu kitaplara kızıl bir çizgi olarak damgasını vuran, vazgeçilmez Leninci ilkeler ve örnek alacağımız Leninci çalışma stilidir. Bu niteliğiyle onlar, tüm komünistler için yol göstericidir. Sözü L.İ.Brejnev yoldaşa bırakalım...

Parti çalışması ve politik eğitim

"...Durumun politik analizi parti çalışmasında birinci gereksinimdi.. Bana sürekli eğer çimento gelse, her şeyin normale döneceği söyleniyordu... Çoğu için gerekli malzeme yokluğu tek darboğazdı... Sorunun can damarı gözden kaybolmuştu. Kuşkusuz çimento gerekliydi, onsuz beton karılamazdı. Ama daha önemli olan, o betonu baraja döken insanların, neden betonun sıfırın altında yirmi derecede ve kırk metre yükseklikte dökülmesi gerektiğini anlamış olmasıydı..."(Yeniden Doğuş s.21-22).

"Orduda gerçek bir politik işçi, tüm diğerlerinin çevresine toplandığı, askerlerin ruh hallerini, gereksinimlerini, umutlarını ve rüyalarını derinlemesine bilen kişidir. Onları özveriye ve kahramanca işlere esinlendirir. Askerlerin yüreğini, aklını çelikleştiren onlardır. Bu olmadan ne tanklar, ne tüfekler ne uçaklar zaferi kazanamazdı... İçten, adam adama, yürekten yüreğe diyeyim, konuşma gerek... İster ciddi bir şey tartışalım, ister şakalaşıyor olalım her zaman doğal ve anlayışlı olmaya çalıştım. Her zaman ne kadar acı da olsa gerçeği söyledim... En önemlisi, askerler biliyordu, ne zaman işler zorlaşsa onlara yerlerini terketmemelerini söyleyenler yanlarında olacaktır, silah elde ve en önde... Savaşta gösterilen kişisel örnek bizim silahımızdı" (Küçük Toprak, İng. s. 37-38)

"Bir politik çizgi ancak belli bir amaca doğru gün be gün, ay be ay çaba gösteriyorsanız, görüşlerinizi geliştiriyorsanız ve kendi söylediklerinizin tersini söylemiyorsanız veya kendi kararlarınızı unutmuyorsanız etkili olur... Örgütsel ve politik çalışma tek ve aynı amaca yönelik olmalıdır... Bir insan yığınını bir kollektif haline getirmek ve kollektifin içinde öncüleri-öne çıkan kişileri, güçlü kişilikleri yetiştirmek..." (Yeniden doğuş, ing. s.25)

"Belirtmek isterim ki, insanları, özellikle değerli insanları iyi tanımak genellikle bir parti işçisinin moral görevi ve işinin gereğidir. Bu parti işçisini zenginleştirir, onun pratikle bağlarını güçlendirir ve onun insanların niyetleri, ilgileri, gereksinimleri konusunda birinci elden bilgilenmesine yardımcı olur.

Yönetim stili

"Herhangi bir parti yöneticisinde bulunması gerekli önemli bir özelliğe değineceğim: O, diğer elemenların işini yapmamalı, ama onlara birlikte çalıştığı insanlar gözüyle bakmalı, onlara güvenmeli, kaygılarını ve görevlerini onlarla paylaşmalı ve sorumluluk gerektiren kararların kollektif olarak alınmasını sağlamalıdır." (Y.D., S.33)

"Birlikte çalıştıklarıma güvendiğimi göstererek ve güncel sorunlar üzerinde karar yetkisi vererek, durumu analiz edecek, önümüzdeki sorunları ele alacak ve can alıcı görevleri ortaya koyacak zaman elde ettim" (Y.D.,s.65)

"Genel olarak yöneticilikte hiçbir zaman kabalık, bağırma ve 'sertlik' yöntemini kabul etmedim. Bir insan ürkünce, her türlü sorumluluktan kaçınacaktır. Bizim gereksinim duyduğumuz, inisiyatif kırmak değil, tersine en geniş temelli inisiyatifi cesaretlendirmektir. Yaratıcılık, aktif arayış olmadan o gergin koşullarda hiç bir şey başaramazdık. (Y.D. s.38)

"İlkesel ayrılıklar bile ortaya çıksa insan diğerlerine yüksekten bakmaktan ve hakaret etmekten kaçınmalıdır.'Saçmalıyorsun' demek var, ama karşı çıkış iyi niyetle yapılıyorsa en iyisi şöyle demektir: "Öneri için teşekkürler, onun üzerinde düşüneceğiz. Ama gel bu seferlik bu yolu deneyelim.' ...Ben yaptığım her toplantıda gerçekten diğerlerine başvurmayı temel aldım, diğerlerinin görüşlerini dile getirmesine fırsat tanıdım. Kendiminkini öne sürmekte acele etmedim, çünkü kimi yoldaşlar her zaman 'patron'un istediğini sandıkları yöne dümen kırarlar"

"Bir parti yöneticisi çevresindekileri oldukları gibi kabul etmeli ve onların zayıf noktalarını kesinlikle bilmeli, ama olumlu yönlerini görmeye çalışmalı ve bunları iyi kullanmalıdır. (Y.D, s.61,63)

"Bir parti yöneticisi başkalarından inisiyatif beklerken, önemli anlarda onların yardımına koşmalı ve sorumluluklarını omuzuna almalıdır... İnsanlar için kaygı duymadan, onlardan iyi bir çalışma bekleyemezsiniz." (Y.D., s.71)

"Yıllar geçtikçe, şu tutumun doğruluğuna daha çok inandım: Gelişkin bir örgütlenme, disiplin ve sorumluluk, kararların yerine getiriliş biçiminin denetlenmesinden ayrılamaz. (Y.D. s.30)

"Ne yazık, çok sık gördüm ki, her çeşit rapor yukarıya doğru gelirken, çarpıtılma eğilimi taşıyor. Ve her zaman bir yönde, çarpıcı gerçekleri törpüleme yönünde"... (Ham Toprak, İng., s.73)

Eleştiri

"Eleştiri ve özeleştiri öyle önemlidir ki, buna özel olarak değinmek istiyorum. Eğer yüksek bir örgütlenme, hatta en yüksek örgütlenme diyeyim, istiyorsak, her düzeyde disiplini yükseltmek istiyorsak... durumun kaygılı, titiz ve eleştirel bir değerlendirilmesine gereksinimimiz vardır.Bu bize gerekli sosyal-politik ortama kavuşmak, yani daha iyi, daha aktif ve verimli çalışma istemine özendirecek bir ortama kavuşmak, kaytarıcılara, haylazlara ve ihmale,yanlış yönetime,göz boyamacılara ve hilecilere izin vermeyecek bir atmosfer yaratma olanağı verecektir. Bir yöneticiyi eleştiriden uzak bırakmak, gerçekte ona yanlış hizmet etmektir. Eleştiriye açık olmayan, ondan etkilenmeyen iyi bir çalışma yürütemez." (Y.D. s.77)

"Okuyucu haklı olarak sorabilir: Diğerlerine ders vermek kolaydır, peki yazarın kendisi eleştirileri nasıl kabulleniyordu? Tüm içtenliğimle yanıtlayacağım: Onları kabul etmek zor geliyordu. Belki de başka türlü olması beklenemez. Eleştiri çukulata değil ki sevilsin... Yalnız sorumsuz ve hafif insanlar onları etkilenmeden dinleyebilir, gülüp geçebilir ve hemen unutabilir... Ama gerçek Bolşevikler için eleştiri itici güçtür, enerji verir. Yaptığından hoşnutsuzluk daha iyi çalışmaya doğru dürter... Yukarıdan gelen eleştiri şu veya bu biçimde de olsa genel olarak hazmedilir, ama sıra aşağıdan gelen eleştiriye gelince durum çok daha karmaşıktır. Zamanında keskin dilli bir konuşmacıyı dinlerken, kendimi ona karşı kötü düşünceler içinde yakaladığım oldu: "Ne kötü adam, bu kadar sert vuracak ne vardı!' Ama tüm içtenliğimle söylüyorum ki, böylesi eleştirilere uğradıktan sonra onu yapanlara karşı tutum ve davranışımda bir kez bile değişiklik olmadı." (Y.D., s.83)

Kahramanlık

"Kahraman kendini çok çeşitli yollarla ortaya koyar... Bir anlık kahramanlık vardır. Savaşta olduğu gibi halkın yaşamındaki en karanlık günlerin kahramanlığı vardır. Ve günlük çalışmanın kahramanlığı vardır ki, insanlar başka bir yerde kaçınabilecekleri zorluklara kendilerini bilinçle ve gönüllü olarak yükümlü kılarlar... Yaşamım boyunca sık sık gözlemledim. Normal koşullarda gerçek kahramanlar, kural olarak alçakgönüllü ve pek göze batmaz insanlardır. Onlar yalnızca görevlerini yaparlar..." (Ham Toprak, s. 61)

SSCB 60 YAŞINDA

Lenınci ulusal politika

Sadık TOK

Bundan 60 yıl önce, 30 Aralık 1922'de Rusya, Ukrayna, Belorusya ve Kafkasya Sovyet Sosyalist Cumhuriyetleri Birliği (SSCB) kuruldu. Bugün 15 birlik cumhuriyetinin oluşturduğu bu büyük ailenin eşit haklı ulusları yaklaşık 130 ayrı dili konuşuyor. Bu olgu bile, SSCB'nin kuruluşuyla ilk kez insanlık tarihinde ulusal sorunun da gerçek çözümünü sosyalizmde bulduğunu kanıtlamaya yeterlidir.

Kapitalist dünyaya bakalım. Bu dünyanın en gelişmiş ülkesinde, Amerika'da kara derili insanlar halâ insan yerine konmuyor. İngiltere'de de öyle. F.Almanya'da Türk düşmanlığı azdıkça azıyor. Güney Afrika'da yerli halk beyaz azınlıkça barbar baskılar altında tutuluyor. İsrail siyonistleri Arap'lara karşı soykırım uyguluyor. Ülkemizde cunta anayasası, Kürtlere anadillerini konuşmayı bile yasaklıyor, onların varlığını bile kabul etmiyor. Sermayenin bencil çıkarları için en temel insanlık hakları ayaklar altına alınıyor. Kapitalizm ulusları, halkları birbirine düşman ediyor. Güçlü güçsüzü eziyor.

Oysa Sovyetler Birliği'nde gördüğümüz, ayrı ayrı ulusların ulusal, etnik grupların, birlik ve dayanışması, artan kaynaşması, emeğin özgürlüğü temelinde yepyeni bir tarihsel topluluğun, Sovyet halkının oluşmasıdır. Ulusal özelliklerini koruyan, özgürce geliştiren, ama yeni dünyayı birlikte kurma amacında birleşen tarihte eşi görülmedik bir hümanizmin damgasını taşıyan bir topluluktur Sovyet halkı.

Lenin, SSCB'ni "Tüm ulus, ulusal azınlık ve etnik grupların gönüllü birliği, eşit haklı, kardeş cumhuriyetler federasyonu" olarak nitelendirir. Gerçekten de SSCB, dünyada en çok ulus ve etnik toplulukları içinde bulunduran devlettir. Sovyet devleti içinde yer alan her ulus, etnik grup ekonomik gelişmenin yanısıra, kendi dilini, kültürünü, inanç, gelenek ve göreneklerini çok yönlü ve alabildiğine geliştirme olanağına kavuştu.

Bu da, ancak Lenınci ulusal politikanın yaşama geçirilmesiyle gerçekleşti. Lenınci ulusal politikanın ana ilkeleri nelerdir?

"Her ulus, kendi yazgısını özgürce belirleme hakkına sahiptir" Lenınci ulusal politikanın ana ilkelerinden biri budur. Büyük Oktobr Sosyalist Devriminin utkusu, bu ilkenin gerçekleşmesi yolunu açtı. Sovyet erkinin ilk yayınladığı belgelerden biri de "Tüm Rusya Halklarının Hakları Deklerasyonu" oldu. Bu belgeyle "her türlü ulusal ve ulusal-dinsel ayrıcalıklar ve kısıtlamalar"ın kesinlikle kaldırıldığı ilan edildi. Böylece, bir zamanlar Çarlık Rusya'sının kenar sömürge kuşağını oluşturan halklar ve ulusal azınlıklar gerçek kurtuluşlarına ve özgürlüklerine kavuştular. Yeryüzünün altıda birinde ulusal ezgiye kesinlikle son verilmiş oldu. Irk, ulus, dini inanç farklılığı gözetmeksizin tüm Sovyet yurttaşlarının eşit haklılığı, Sovyet devletinin yönetimine eşit haklı katılım, 1977' de onaylanan yeni Anayasa da içinde, tüm Sovyet Anayasalarında değişmez bir temel ilke olarak yer aldı.

Lenınci ulusal politika "ulusal kenar bölgeler"i çağdaş ekonomik, sosyal-politik ve kültürel düzeye çıkardı. SBKP'nin 26. Kongre'sinde vurgulandığı gibi, Sovyet erkinin ilk gününden bu yana uygulanan ekonomik-sosyal politikalar, Rusya'nın "ulusal kenar bölgeleri"ni en kısa bir süre içinde "merkez"in gelişme düzeyine çıkarmayı başta gelen görevlerden biri olarak belirledi. Orta Asya'daki bir dizi ulus ve "ulusal azınlık", kapitalist gelişme yolunu atlayarak, orta çağın feodal toplumundan doğrudan sosyalist toplum düzenine geçti. "Ulusal kenar bölgeler"in tarihsel bakımdan kısa bir süre içinde, yüzyılların geri kalmışlığını ortadan kaldırmasında tüm Sovyet cumhuriyetlerinin kardeşçe yardımlaşması, şimdiye dek hiç bir toplumsal yapıda görülmemiş olan enternasyonalist dayanışma büyük rol oynadı. Örneğin, devrim öncesinde tek bir endüstri işletmesine sahip olmayan Özbekistan, bugün dünyanın endüstrice en gelişmiş ülkeleri arasında yer alıyor ve modern tarım makineleri, araç ve gereçleri üretiminde, örneğin Fransa gibi bir ülkeyi bile geride bırakıyor.

SSCB'nin 60 yıllık varlığı ve Lenınci ulusal politikanın pratikte uygulanması, her ulusun kendi ulusal kültürünü alabildiğine geliştirmesini de sağladı. Bugün her birlik cumhuriyetinin, özerk cumhuriyetin sınırları içinde yaşayan her ulus, ulusal azınlık ve etnik grup kendi dilini konuşuyor, kendi kültürünü geliştiriyor. Ayrıca tüm ulusların birbirleri arasındaki kültürel ilişkileri, karşılıklı kültürel zenginliklerini artırması Sovyet insanının kişiliğinin çok yönlü gelişmesine büyük katkıda bulunuyor. Kültür alanındaki değer değiştokuşunun artması aynı zamanda yeni bir kültürün, sosyalist kültürün oluşmasını hızlandırıyor. Her ulusun ana dili yanında SSCB'de Rusça'nın da ikinci bir ana dil olması, onun köprü rolü, hem Sovyetler Birliğinde, hem de tüm dünyada yaratılan kültürel değerlerden tüm Sovyet yurttaşlarının yararlanabilmesini sağlıyor.

60. kuruluş yıldönümünü kutlarken, SSCB'nin tüm halkları, ulusları ve eskinin "ulusal kenar bölgeleri" ekonomik, sosyal-politik ve kültürel alanda sosyalizmin sağladığı olanaklarla hep beraber kardeşçe yardımlaşma ve dayanışmayla elde ettikleri tarihsel başarılara dayanarak, SBKP'nin öncülüğünde ve yönetiminde komünizmin maddesel-teknik temelini sarsılmaz bir birlik ve inançla kurmaya devam ediyorlar.

Halkımız soruyor

● Işık YENİCE

Önce Amerikan "Washington Post" gazetesinde Jack Anderson'un Türkiye'de açılacak yeni ABD üsleriyle ilgili yazısına "Anderson'un masalıdır, inanmayın!" diye yanıt verdi, cuntanın Dışişleri... Bunların NATO savunması kapsamında ve Türk ordusunun modernleştirilmesi amacıyla yapıldığı belirtildi... Ama hemen arkasından ABD'nin Türkiye büyükelçisi, Reagan'ın has şahinlerinden Hupe, cuntanın Dışişleri Bakanlığını mahcup etti. Konuya açıklık getirdi... Yeni üs ve havaalanı modernleştirilmesi "savaş ve çok önemli bunalım halinde Amerikan takviyesi amacıyladır" deyiverdi. Dahası henüz bir NATO kararı olamasa da, ABD ile Türkiye'nin Basra Körfezi için işbirliği yapabileceğini de ekledi. Üstelik üslerin bir elin parmağıyla sayılamayacak kadar çok ve yaygın olduğunu da ima etti. ABD yönetiminin bu açık sözlülüğü karşısında, cunta Savunma Bakanı, üsler "çevik"değil, "çabuk" kuvvetler içindir diyerek Demirel'in "üs yok, tesis var" taktiğine başvurdu.

Herşey apaçık ortada. Cunta bir yandan ABD'ye boyun eğiyor. Öte yandan bu üslerin bölgede ABD saldırganlık amaçlarıyla kullanılacağını bilmezlikten geliyor. Gizlemeye çalışıyor. Çünkü bu, halkın güvenliğiyle, en geniş yığınların ekonomik çıkarlarıyla doğrudan çelişiyor, geniş tepkiyle karşılaşıyor. Burjuvazinin bir bölümünde bile... Cunta aklınca "ne şiş yansın, ne kebap" diye manevra yapmaya çalışadursun, ABD, bölgede saldırganlık politikasının gereği olarak, tehdit, pazu gösterisi için açık oynuyor. Cuntayı yalıtlayarak kendine daha çok bağlamak istiyor. Bu nedenle, cunta yerli basını, halkı sustursa bile, ABD basını, elçiliği gerçeği açıklayıveriyor. Metin Toker gibilerin Beyaz Saray'a en yakın Amerikan gazetelerindeki, referandum ve anayasa ile ilgili kimi eleştirilere gösterdiği sahte şaşkınlık ve öfke de buna bağlıdır. Şaşacak birşey yok... ABD referandumdan da karayasadan da çok memnun. Ama o, Evren'in ABD desteğiyle tahta oturduktan sonra gördüğü tepki ve zorluklar karşısında pazarlıktan caymaması için, yeni ödünler için şantaj yapıyor sopanın

▶Arkası 7. sayfada

LENİN KÖŞESİ

Barış içinde yanyana yaşama

Ekim Devriminin ilk saatlerinde yayınlanan "Barış Kararnamesi" ile, reel sosyalizmin barış sağlama, onu koruma ve güçlendirme politikası yürürlüğe girdi. Günümüzde de, Sovyetler Birliği, 80'li yıllar için SBKP 26. Kongresinde sürdürülüp geliştirilen Barış Programıyla, reel sosyalizmin barışın ana gücü olduğunu kanıtlıyor. Sovyetler Birliği, aktif, yapıcı, atak ve ağırbaşlı dış politikası ile, dünyanın gelişmesindeki olumlu eğilimin, barış ve toplumsal ilerleme güçlerinin sürekli yol almasının, belirleyici çizgi olarak kalmasını ve güçlenmesini sağlıyor. Sovyetler Birliği bu dış politikayı, sosyalizmin üstünlüklerine ve gücüne dayanarak yürütüyor.

Lenin, barış içinde yanyana yaşama politikasının tüm dünyanın ayrıntılı bir çözümlemesine dayandığını, RKP(B) 8.Kongresinde şöyle dile getiriyordu: "...bütün dünyanın, ülkelerin çoğunluğunun, yeniden örgütlendirilmesi için pek çok yıl gerekecektir. Ve bu, şimdiki geçiş döneminde bizim gerçeğin mozaik bir yapıda olduğunu kabul etmekten kaçamayacağımız anlamına geliyor. Bu değişik parçalardan oluşan gerçeği, çirkin olsa bile, hesap dışı bırakamayız, bunun bir zerresini bile kenara atamayız" (Lenin, "Toplu Yapıtlar"İng. c.29; s.169). Lenin, kapitalist devletlerle yapıcı görüşmeler yürütme zorunluluğunu da, Ekim Devriminden hemen sonra şöyle dile getiriyordu: "Düşmanlarımıza, onların koşullarının bizimkilerden farklılığını ve böylece, bizimle görüşmelere başlamanın yararsızlığını söylemek fırsatı vermemeliyiz" (agy. c.26, s.252).

Sovyetlerin barış içinde yanyana yaşama politikasında, silahsızlanma da en önemli yerlerden birini tutuyor. 1922 baharında Cenevre'de Sovyet Rusya'nın katıldığı ilk uluslararası konferanstaki Sovyet delegasonu da, tutumunu şöyle açıklıyordu: "Genel çerçevede silahların sınırlandırılmasını, askersel masrafların azaltılmasını ve en cani savaş yöntemlerinin tamamen yasaklandığını ilan eden bir maddeyle savaş hukukunun tamamlanmasını sağlayacak olan önerileri desteklemek" ("Belgelerle Sovyet Dış Politikası" rusça, 1961, c.5, s.193). Şimdiki SBKP Programında da, bu konuda şöyle deniyor: "Sağlam uluslararası denetim altındaki genel ve tam silahsızlanma, sağlam bir barışı garantilemenin tek yoludur. Emperyalizm, halkların üzerine eşi görülmedik silahlanma yükü dayatıyor. Sosyalizm, insanlığı, ulusal zenginliğin böylesine akılsızca harcanmasından kurtarırken, yüce bir görevi yerine getiriyor. Bu sorunun çözümü, insanlık için tarihsel bir önem taşımaktadır. Etkin ve kararlı bir çaba ile, halklar emperyalistleri silahsızlanmaya zorlayabilir ve zorlamalıdır".

Sovyetler Birliği, barış içinde yanyana yaşama politikası ile, geçtiğimiz 20 yılda, soğuk savaşın uluslararası yumuşamaya dönüştürülmesinde başı çekti. Günümüzde de barışın sürdürülmesinde, son yirmi yılda ulaşılan ve sürdürülen askersel güç dengesi, önemli bir rol oynuyor. Saldırgan emperyalizm varolduğu sürece, sosyalizmin güvenilir bir şekilde askersel olarak korunmasından vazgeçilemez. Bu, barış içinde yanyana yaşamayı gerçekleştirmenin önkoşuludur.

SBKP MK Genel Sekreteri Y.Andropov şöyle diyor: "Kalıcı bir barışın güvence altına alınması ve halkların bağımsızlık ve toplumsal ilerleme haklarının korunması, dış politikamızın değişmez amaçlarıdır".

İnsan harcama...

Cunta geldi. "Devleti yeniden örgütleyeceğiz" dedi. Meclisi, partileri, anayasayı, sendikaları, dernekleri, halkın uzun savaşlarla elde etmiş olduğu demokratik denilen ne varsa hepsini kapattı, dağıttı, sildi süpürdü. Yığınsal bir teröre geçti. Vurdu, kırdı, öldürdü. Yalnız idam istemiyle yargılananların sayıları üçbinin üstündedir.

Cunta, bu doğrultuda iki yıl gitti. Militarizmi yoğunlaştırdı. Muhtarından, belediye başkanından valisine dek devlet aygıtını, ordudan gelme sivil emekli, üniformalı kişilerle tıka basa doldurdu. Yeni yeni cezaevleri, karakollar, kışlalar kuruluyor. Bunun yanısıra yayılmacı Amerikalı da, Anadolu'da, yeni üsler, havaalanları kuruyor, olanları genişletiyor. Militarist kilik hem işbirlikçi, tekelci burjuvaziyle, hem NATO'yla, özellikle Amerikan emperyalizmiyle böylesine sarmaşıp gidiyor.

Cunta tepeden inme bir "anayasa" getirdi. Gerici egemen çevrelerin erkine bir kılıf uydurdu. Cuntanın başı "Cumhurbaşkanı" oluverdi. Evren, "saray maray istemem, yan cebime koyun" dedi. Çankaya köşküne oturdu.

Ve de, Evren çıktı yeniden yurt gezisine. Bu kez sesini, azıcık ağzını değiştirdi. Her gittiği yerde: "Yeni bir dönem başladı... Geçmişe sünger çekelim...Kardeş olalım" diyor. Gene de "yasak", diyor, "asarız, keseriz" diyor. Üstüne de: "İnsan harcamak istemiyoruz" diye lafebeliği yapıyor.

Bu birbirini tutmayan davranışın,

▶Arkası 7.sayfada

1983 Karl Marks-Mustafa Suphi yılı

Bir ay sonra karşılayacağımız yeni yıl, tüm dünyada "Karl Marks Yılı" olarak kutlanacak. 1983, bilimsel sosyalizmin kurucusunun 165. doğum ve 100. ölüm yıldönümüdür. Güzel bir raslantı olarak biz Türkiye komünistleri ve yandaşlarımız, 1983'ü, aynı zamanda, "Mustafa Suphi Yılı" olarak kutlayacağız. Daha çok genç yaşta alçakça öldürülmeseydi, partimizin kurucusu Suphi yoldaş, Şubat 1983'de 100 yaşında olacaktı.

Bu çifte yıldönümünü biz Türkiye komünistleri, güç ve ağır ama iyimserlik dolu koşullarda karşılıyoruz. Burjuvazi, Marks'ın temellerini attığı ideolojiye karşı 150 yıldır dünya çapında "haçlı seferi" yürütüyor. Marksizm-Leninizme, onun yol göstericiliğinde kurulan sosyalizme, komünist partilerinin politikasına, önce en akla gelmez, en uydurma nitelikler yakıştırıyor. Sonra da bunları sözde çürüterek, kapitalizmi aklamaya çalışıyor. Sözle, yalanla kandıramadığına karşı, zorbalık uyguluyor. Kan döküyor.

Şimdilerde, en saldırgan emperyalist çevreler, Karl Marks'ın temellerini attığı, Lenin'in geliştirdiği dünya görüşünün tüm dünyayı saran etkisini kırmak, reel sosyalizmin, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşlarının yeni yeni utkularını önlemek için, nükleer bir savaşı bile göze almadan yanadır. Bu utkuları, kendisi için, nükleer bir savaştan daha tehlikeli görüyor.

Türkiye'de gericilik, Marks'ın öğretisine sadık kalanlara, Suphi'nin yolunda yürüyenlere en azgın saldırısını sürdürüyor. "Anti-komünist anayasa"yı en büyük "tarihsel kazanım"ı, "TKP'yi çökertme"yi "tarihsel özgörevi" sayıyor.

Olsun! Marks'ın onbinlerce kez tarihsel pratiğin sınavından geçmiş öğretisi, bize tersini gösteriyor. Tarihin tekerleği geri döndürülemez. Sosyalizmin önüne geçilemez! Barışı korumaktan daha önemli hiçbir şey olmadığını görenlerin, bu uğurda savaşıma atılanların sayısı, gücü, şimdi her geçen gün artıyor.

"Onbeşler başlattı, onbinler sürdürüyor!" Bu belginin içi, bugün, cunta koşullarında, paha biçilmez bir özveriyle dolduruluyor. İşçi sınıfının tarihsel özgörevini yerine getirmesine yardımcı olmak için komünistler, her şeye katlanmaya hazır olduklarını, canları pahasına da olsa, kanıtlıyorlar.

1983'de, Karl Marks-Mustafa Suphi yılında ulusal ve uluslararası görevlerimizi daha iyi kavramaya, daha iyi bütünleştirmeye çalışarak, Marksist-Leninist öğretiyi daha iyi özümseyerek, onu daha geniş yığınlara yayarak, ideolojik savaşımı daha da

▶Arkası 6. sayfada

Leonid İliç Brejnev'in anısına

SBKP MK'nin 18 yıl boyunca genel sekreterliğini yapmış ve tüm dünya komünistlerinin büyük sevgi ve saygısını kazanmış olan L.İ.Brejnev, 10 Kasım 1982 günü 76 yaşında yaşama gözlerini yumdu.

SBKP MK, SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu ve SSCB Bakanlar Kurulu 11 Kasım günlü ortak "Çağrı"larında acı haberi şöyle duyurdular: "SBKP, tüm Sovyet insanları büyük bir kayba uğradılar. Lenin'in yüce davasının sürdürücüsü, ateşli yurtsever, büyük devrimci, barış ve komünizm savaşçısı, çağımızın büyük politika ve devlet adamı Leonid İliç Brejnev yaşama gözlerini yumdu."

SBKP MK'nin 12 Kasım günü yapılan olağanüstü Plenumu şu değerlendirmeyi yaptı: "MK Plenumu Komünist Partisinin, Sovyet halkının, tüm ilerici insanlığın ağır bir kayba uğradığını saptar. Komünist Partisinin, Sovyet devletinin, uluslararası komünist ve işçi hareketinin ve ulusal kurtuluş hareketinin önde gelen bir önderi, ateşli bir barış savaşçısı aramızdan ayrıldı.

"50 yıldan fazla bir süredir Leninci Komünist Partisi'nin sıralarında yer alan, bunun 18 yılında onun önderliğini yapan Leonid Brejnev, parti sıralarının birliğinin sağlamlaşmasına, Sovyetler Birliği'nin politik, sosyal-ekonomik ve savunma gücünün sağlamlaşmasına muazzam bir katkıda bulunmuştur. Barışın ve uluslararası güvenliğin pekişmesindeki rolü olağanüstü büyüktür. Sanayileşme ve tarımın kollektifleştirilmesi,Sovyet halkının büyük Anayurt Savaşı'ndaki tarihsel utkusu, savaştan sonra memleket ekonomisinin yeniden kuruluşu, uzayın araştırılması, Sovyet devletinin ekonomi,bilim ve kültürdeki tüm başarıları gibi ülkemiz yaşamındaki büyük utkularla doğrudan bağlı olan Leonid İliç Brejnev adı Sovyetler Birliği Komünist Partisinin, yurdumuzun tarihine her zaman için geçmiştir."

SBKP MK, Yüksek Sovyet Prezidyumu ve SSCB Bakanlar Kurulu'nun 11 Kasım günlü "Çağrı"larında ayrıca şu satırlar da yer alıyordu: "L.İ.Brejnev, Partinin verdiği her görevi bulunduğu her yerde yerine getirdi. Partinin yüce ülküleri uğrunda özveriyle, kendine özgü enerji, kararlılık, yiğitlik ve ilkesellikle savaştı. Sovyet insanları tüm dünyadaki dostlarımız, Lenincі parti ve devlet yaşamı normlarının ardıcıl uygulanmasını, sosyalist demokrasinin yetkinleştirilmesini haklı olarak L.İ.Brejnev'in adıyla, onun SBKP MK Genel Sekreterliği ve SSCB Yüksek Sovyet Prezidyumu başkanlığı göreviyle bağlıyorlar. O, partinin Leninci kurmaylığının, Merkez Komitesinin ve MK Politbürosunun çalışmalarını ustaca yönetti, birlik içinde kollektif çalışmanın bilinçli örgütlenmesinin örneğini verdi. Onun, gelişmiş sosyalizm aşamasında partinin ekonomik, sosyo-politik stratejisinin hazırlanması ve uygulanmasında, bu stratejinin halkın genlik düzeyinin sürekli yükseltilmesi doğrultusunda belirlenmesi ve gerçekleştirilmesinde, ülkemizin ekonomik ve savunma gücünün daha da artırılmasında olağanüstü büyük rolü olmuştur.

"L.İ.Brejnev'in partimizin uluslararası politikasının, barış, barış içinde yanyana yaşama, yumuşama ve silahsızlanma, emperyalizmin saldırgan planlarına kesin karşı koyma, nükleer yıkımı önleme politikasının saptanması ve uygulamasındaki hizmetleri kalıcıdır.

"Onun dünya sosyalist ülkeler topluluğunun güçlenmesine, uluslararası komünist hareketin gelişmesine katkısı çok büyüktür. Yüreği çarptığı sürece L.İ.Brejnev, düşünce ve eylemleriyle hep emekçi insanların çıkarlarına hizmet etmiştir. O, emekçi yığınlarla sıkı, kopmaz bağlarla bağlıydı. O komünistlerin, yeryüzünün tüm anakaralarındaki yüzmilyonlarca insanın bilincinde, Leninci ilkeselliğin, ardıcıl enternasyonalizmin, devrimci iyimserliğin ve hümanizmin simgesi olarak kalacaktır."

TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaş acı haber üzerine SBKP MK'ne gönderdiği 11 Kasım günlü mesajda şunları dedi: "Türkiye komünistleri, L.İ.Brejnev yoldaşı her zaman Lenin'in davasına, Marksizm-Leninizm ve proletarya enternasyonalizmi ilkelerine sımsıkı bağlı, bu temelde uluslararası komünist hareketin birliği için savaşan, özverili, enerjik, kararlı ve ilkesel bir komünist önder ve teorisyen olarak tanıdılar...

"L.İ.Brejnev yoldaş tüm dünya emekçilerinin olduğu gibi Türkiye emekçilerinin de büyük bir dostuydu. Onun Türk Sovyet ilişkilerinin gelişmesi için gösterdiği ardıcıl çabalara partimiz, Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkımız büyük değer biçiyor.

"Yüce Lenin'in, Büyük Oktobr'un bayrağı altında Sovyet halkının eriştiği, işçi sınıfının büyük evladı Brejnev yoldaşın özverili katkılarıyla zenginleşen evrensel-tarihsel kazanımlar bugün güvenilir ellerdedir. Sovyet halkının her kazanımına kendi kazanımları gözüyle bakan Türkiyeli komünistlerin, Türkiye işçi sınıfının, SBKP'nin Lenin'ci kurmaylığında Sovyet ülkesinin ve halkının sosyalizm ve komünizm kuruculuğunda, dünya barışını korumada yeni yeni büyük başarılar elde edeceğine, uluslararası komünist ve işçi hareketinin gelişmesine yeni katkılar yapacağına olan inancı tamdır."

İvedi görev

Başı 1.sayfada

sahtecilikle referandumda halkın ezici çoğunluğunun hayır demesini önleyemezdi.

Tüm bunlara karşın, ilerici güçler, referandum öncesi savaşımda bir çok başarı elde ettiler. Birincisi, cuntaya karşı ilk kez açık ve son derecede geniş bir muhalefet ortaya çıktı. İkincisi, gerici güçler arasında, özellikle gerici generallerle AP arasında çatışma su yüzüne vurdu. Üçüncüsü, cuntanın anayasası öylesine tepkilerle karşılaştı ki, referandumun sahte parlaklıktaki sonuçlarına karşın, hiç kimse bu halk düşmanı belgeye kalıcı gözüyle bakamıyor. Sahte %91 oranını benimseyenler bile, bunun cuntanın politikasının desteklenmesi anlamına gelmediğini belirtiyorlar. Kurulacak hiçbir parti bu anayasada değişiklik yapacağım demeden, halkın karşısına çıkmaya cesaret edemez. Dördüncüsü, tarihimizde eşi görülmemiş baskılara, verdiği tüm kurbanlara karşın TKP referandum savaşından güçlenerek çıktı. Anti-komünist demagojilerin boyutları ne olursa olsun, anayasaya hayır diyen her demokrat TKP'nin kişiliğinde kendisine güçlü bir dayanak bulduğu kanısına şimdi daha kolay varabilir. Parti, bu savaşım boyunca yalnız doğru bir taktik hazırlamakla kalmadı, onu yaşama geçirmek için elindeki tüm güçleri mobilize etmeyi başardı. Legal, illegal tüm savaşım biçim ve yöntemlerini uyguladı. Cuntanın süngü gölgesinde yürüttüğü tüm kampanya boyunca, partimizin görüşlerine yanıt vermek zorunda kalması, bu çetin dönemde yığınlar arasındaki çalışmalarımızın artan etkisini kanıtladı.

II

Gerçi şimdi, cunta, gürültüyle referandum sonuçlarını propaganda aracı olarak kullanıyor. Kuşkusuz bu propagandanın tümüyle etkisiz kalacağını sanmak yanıltıcı olur. Daha şimdiden, kimi "anayasa eleştiricileri" yüz seksen derece çark etmiş, %91'lik içi kof sonucun etkisi altında ezilip gitmiştir. Burjuva partilerinin kadroları, önderleri politika dışına atılmış olsa da, kendilerini bu halk düşmanı anayasayla sınırlamaya, yeni koşullara ayak uydurmaya ve partimiz de içinde tüm sol güçlerin yasadışılığa itilmesini onaylamaya hazırlanıyor. Bunlar, sözde "demokrasiye" doğru bir adım atıldığı kanısını yayıyorlar. Bu, cuntaya karşı güçler arasında bölünmeleri derinleştirebilir. Yığınları bu türden sahte düşlere karşı uyarmak gerekiyor.

Yeni anayasa ile rejimin özü değişmedi. Hangi kılığa bürünürse bürünsün, cuntanın yıkılması, demokratik bir hükümetin kurulması, genel af, ulusal demokratik bir anayasa, köklü anti-emperyalist, anti-tekel dönüşümler programı geçerliğini koruyor.

Doğallıkla, bu program uğrundaki savaşım, yeni anayasanın uygulanmasıyla ortaya çıkacak koşullar altında yeni özellikler kazanacak, legal ve illegal savaşımı birleştirme biçimleri değişecektir. Parlamentoya kökten gerici de olsa katılma, gerici yönetimli yığın örgütlerine girme taktiği yığınların eğitiminde yaşamsal rol oynayacaktır.

Ulusal demokratik güçlerin geniş cephesi için parti bundan böyle de elinden geleni yapacaktır. Biz, barışın ve ulusal bağımsızlığın korunması, 1961 Anayasası'nda varolan demokratik özgürlüklerin yeniden kazanılması ve genişletilmesi, ülkemizin ekonomik bağımlılıktan kurtarılması, endüstrileşmesi ve çalışan insanlardan yana bir sosyal, ekonomik politika için savaşa atılan herkesle işbirliğine hazırız.Hiçbir politik parti ya da grup, kendi başına bu amaçlara ulaşamaz. Şu son on yılların deneyimi,bu gerçeği yadsınmaz biçimde kanıtlamıştır.

III

Uluslararası durumda ABD emperyalizminin neden olduğu tehlikeli gelişmeler ve ülkemizde gericiliğin egemenliği karamsarlık yaratmamalıdır. Ne dünya kapitalizmi içine yuvarlandığı bunalımın sonunu görebilir, ne de Türkiye'de işbirlikçi tekelci burjuvazinin bunalımı çözecek gücü var. Tam tersine, dünya çapında barış ve ilerleme güçleri, başta Sovyetler Birliği ve sosyalist ülkeler olmak üzere savunmada değildir. ABD emperyalizminin tüm karşı saldırı örgütleme çabalarına karşın, barış ve toplumsal ilerleme yönündeki tarihsel atak sürüyor. Bu nesnel durum, ülkemizdeki ilerici güçlerin dünya çapındaki birincil savaşımda, barışın korunması savaşında aktif biçimde yer almasıyla, uluslararası barış ve ilerleme güçleriyle sağlam bir bağlaşıklık kurmasıyla, Türkiye'deki gelişmeleri de olumlu yönde etkileyebilir. O nedenle, bugün en ivedi görev, Türkiye'de barış yanlısı güçlerin seslerini yükseltmeleri, Reagan'ların Türkiye'ye uzanan kolunu bükmeleri, Çevik Güçlere, yeni atom roketlerine geçit vermemeleridir. Bir NATO üyesi olan ülkemizin barış güçleri, dünya barış hareketinde onurlu ve yaşamsal rol oynayabilirler. Komünistler, şimdi "her şey barış için, ülkemizin güvenliği, halkımızın yaşama hakkı için" diyerek öne atılmalı, demokrasi ve sosyal haklar uğrundaki savaşımları, istemleri,barış ve ulusal bağımsızlık istemleriyle bağlamalıdırlar. Anayasa kampanyası boyunca elde edilen kazanımlar, şimdi parti örgütlerimizin yığınlar arasında ABD emperyalizmine, NATO'ya ve cuntanın ulusal hıyanet politikasına karşı savaşı örgütlemeleri için elverişli koşullar yaratmıştır.

Kadroları korumak, dün olduğu gibi bugün de partinin önündeki bir numaralı görev olarak duruyor. Sözde parlamenter rejim altında partiye karşı süren barbarca saldırının azalacağını umut etmek, yenilgiyi önceden kabul etmektir. İllegal çalışma yöntemlerinin sürekli iyileştirilmesi, örgütlerin her tür güvenilmez, sallantılı öğelerden arındırılarak güçlendirilmesi, partide eleştiri, özeleştiri mekanizmasının önündeki engellerin yıkılması, parti disiplininin on kat, yüz kat pekiştirilmesi zorunluluktur. Parti işçi sınıfına dayanıyor, onun en sağlam kadroları işçi sınıfının sıralarında yetişiyor.

Cunta attığı her adımla demokratik özgürlükler için savaşımı kızıştırmadan edemez. Gerçekten de generaller kimilerinin pek ciddiye aldıkları %91'lik sonuca,içyüzünü bildikleri için, güvenmiyorlar. O nedenle, generaller, sendikalara, yeni olağanüstü mahkemelere, basına v.b. ilişkin yasaların çıkarılmasını, bu halk düşmanı anayasayla oluşacak parlamentoya bırakmayı bile göze alamıyorlar. Anayasa oylandığına göre bu yasalar nasılsa geçer demek, savaşmadan boyun eğmek olur.Üstelik bu yasalar anayasadaki kısıtlamaları daha da perçinleyecektir. Tüm bu anti-demokratik yasalara, siyasal partiler ve seçim yasalarına karşı savaşıma komünistler vargüçle katılacaklardır.

Demokrasinin ardıcıl olmayan dostları, generallerin "umulmadık başarısı" karşısında varsın serseme dönsün, "nasıl oldu da halk bu anayasaya evet dedi" diye iç geçirmekle yetinsinler. Bilinçli işçi sınıfı, referanduma "evrendum" diyor. "Generallerin sandıktan %91 yerine kuş çıkaracağı mı sanılıyordu" diyerek, cuntanın genel oy rezaletini çok iyi alaya alıyor. Kuşkusuz yalnız bu sınıf, işçi sınıfı on milyonlarca emekçiye gerçek kurtuluş yolunu gösterebilir ve 100. ölüm yılında Marks'ın sözleriyle söylersek, kendisini kurtarırken, tüm ezilenleri de kurtarabilir.

Karl Marks-Mustafa Suphi yılı

Başı 4. sayfada

yetkinleştirerek, parti görevlerimizi daha başarılı yerine getirerek, parti birliğini daha da pekiştirerek, disiplini çelikleştirerek hakkını vereceğiz. 1983 yılının, halkımızın barış, demokrasi, toplumsal ilerleme savaşımında yeni bir atılım olması için her çabayı göstereceğiz.

Marksizm-Leninizm, bugün, Marks'ın ölümünün 100. yılında, dünyanın en etkin ideolojisidir. Onu uygulayan dünya komünist hareketi, dünyanın en etkin politik gücüdür. TKP bugün kurucusu Mustafa Suphi'nin 100. doğum yıldönümünde, Türkiye'nin ideolojisi en sağlam, birliği en homojen, üyeleri en savaşkan partisidir. Dünyada da, Türkiye'de de düşmanlarımız, güçlü. Ne ki, biz onlardan değil, onlar bizden korkuyorlar. Gerçek bizim yanımızda, gelecekte!

Halkımız soruyor

▶Başı 3.sayfada
ucunu gösteriyor...
Gerçekte, ABD kuvvetleri için, yeni üsler, hangarlar, depolar, yatakhaneler yapıldıktan sonra, bunları kullanacak olanların resmi adının "çevik" ya da "çabuk" olmasının ne halkımız, ne komşularımız için hiç bir farkı yoktur. ABD bunları kullanırken cuntadan izin alacak değildir. Her ikisi de bölgeye yıldırım harekatlar için planlanmıştır. Önemli olan, ne "çabuk", ne de "çevik" kuvvetlere, ne NATO kararıyla, ne de ikili anlaşmayla bu üslere izin vermemektir. ABD'nin ucuna "Sovyet tehlikesi" masalı takılı oltasına gelmemektir. O zokayı bir kere yutunca, ABD'ye yeni üsler verince, kurtuluş yoktur. Artık inisiyatif, halkın, ülkenin kaderi Beyazsaray şahinlerinin eline geçmiş demektir. Tehlike büyüktür. ABD, Batı Avrupa'ya birkaç dakikada SSCB'ne ulaşacak füzeleri yerleştirmekte diretiyor. APN ajansı kasım ayında Sovyet askersel çevrelerine dayanarak yaptığı bir açıklamada, SSCB'nin böylesi nükleer saldırı ile karşılaştığı anda, birkaç dakika içinde NATO üs ve merkezlerine karşı darbe yöneltmek zorunda kalacağını belirtti. Böylece, topraklarında bulundurduğu Amerikan atom silahları yüzünden, Türkiye'nin Reagan yönetiminin bir çılgınlığı sonucunda birkaç dakikada nükleer bir mezarlığa döneceği apaçık ortaya çıktı.

İş işten geçmiş değildir. SSCB, ülkemizi bu zokayı yutmaktan kurtaracak somut olanaklar sağlıyor. Bunlara sarılıp, üslerin yapımını durdurmak, yapılan anlaşmaları bozmak olanaklıdır. Bunun için yurdunu seven herkes "artan Sovyet tehlikesi" yalanını öne sürerek Türkiye'de yeni üs, havaalanı gerek diyen ABD yönetimine, cuntaya şunları sormalıdır:

* SSCB, 1976 yılında uluslararası ilişkilerde nükleer ve konvansiyonel silahlarla güce başvurulmamasını öngören bir anlaşma yapılmasını önermişti. Birleşmiş Milletler'de, ABD, NATO ülkeleri bunu neden engelledi?

* SSCB Helsinki anlaşmasına imza atan ülkeler arasında güven verici önlemlerin geliştirilmesi, güce başvurulmaması, Avrupa'da silahsızlanma için bir konferans ve anlaşma yapılmasını öneriyor. Madrit'de ABD ve NATO bunu neden engelliyor?

* SSCB tek taraflı olarak nükleer silahı ilk kullanan ülke olmayacağını ilan etti. ABD ve NATO'cu diğer nükleer güçler neden böyle bir açıklama yapmıyor? Daha geçen ay, Birleşmiş Milletler'de, SSCB'nin nükleer silah denemelerinin tümüyle durdurulması önerisi 98 ülkenin oyuyla onaylanırken, ABD ve Türkiye'deki cunta neden karşı çıktı?

* NATO yönetimi, Varşova Paktının, her iki paktın eylem alanlarını genişletmeme önerisine neden olumlu yanıt vermiyor da, Körfez bölgesini, NATO eylem alanına almak için ülkemize üs ve çevik kuvvetler için baskı yapılıyor?

* SSCB'nin ülkemize yıllardır yaptığı karşılıklı saldırmazlık anlaşması imzalanması önerisi neden görmezlikten geliniyor da, halkımızın can güvenliğini ve ülkemizin ekonomik çıkarlarını tehlikeye atan yeni üsler, çevik-çabuk kuvvetler serüvenine atılınıyor?

Yuri Andropov

▶Başı 1.sayfada
tüm üyeleri şu konuda görüş birliği içindedir: Yuri Andropov yoldaş, Brejnev'in yönetim stilini, onun, halkın çıkarına gösterdiği özeni, kadrolara yaklaşımını olduğu kadar, onun saldırganların girişimlerine tüm güçle karşı koymada ve barışı koruma ve güçlendirmedeki kararlılığını da özümsemiştir. Partili alçakgönüllülük, öteki yoldaşların görüşlerine saygı ve kollektif çalışma tutkusu, Yuri Vladimiroviç yoldaşın özellikleridir."

Yuri Andropov yoldaşın SBKP MK Genel Sekreterliğine seçilmesinden sonra, 14 Kasım günlü Pravda gazetesinde yer alan "Leninci çizgide" başlıklı başyazı, tüm Sovyet komünistlerinin görüşünü şu sözlerle dile getiriyordu: "Brejnev yoldaşın görev başında bulunduğu dönemde ülkemiz Leninci yolda, Ekim Devrimi'nin yolunda ileriye doğru büyük adımlar attı. Sovyet toplumunun ekonomik ve sosyal-politik temelleri güçlendi ve her zamankinden daha büyük bir istikrara kavuştu. Komünizm yolunda daha ileri atılımlar için güvenilir önkoşullar yaratıldı. Bu hareket bir an için bile olsun durdurulamaz. Kayıplarımız ne denli acı olursa olsun, anayurdun gelişmesini, mükemmelleşmesini, bu muazzam süreci bozamaz. Bir kuşak yerini yenisine bırakır, kişiler bir bayrak yarışındaymış gibi yapıtlarını elden ele aktarır, kaygı ve planlarını kendisinden sonrakine iletir. Yeni savaşçılar Lenin'in gösterdiği çizgide ileriye, daha ileriye koşarlar."

SBKP MK Organı Pravda'nın 14 Kasım günlü başyazısı, biz Türkiye komünistlerinin de yürekten katıldığı şu değerlendirmeyle son buluyor: "SBKP, Sovyet devleti önündeki muazzam, tarihsel görevleri yerine getirecektir.Bunun kefili, partinin son derece zengin politik deneyleri ve savaşım gücü, onun büyük Lenin'in mirasına olan sarsılmaz bağlılığı, yığınlar içindeki otoritesi ve etkinliğidir. Bunun kefili Sovyet toplumunun sarsılmaz birliği, SBKP'nin Leninci MK'nin çevresinde saflarını sıkılaştıran büyük Sovyet halkıdır. Bunun kefili Sovyet insanının çalışma sevgisi, devlet bilinci ve ideolojik kesinliğidir. Sovyet insanları çok iyi biliyorlar ki, sınanmış kollektif önderleri SBKP, olayların her dönüm noktasında tarihsel özgörevine sadık kalmıştır. Sovyet halkı, Leninci partinin önderliğinde, Lenin'in bayrağını daha da yükselterek Lenin'in yolunda ilerliyor."

SBKP MK Genel Sekreterliğine seçilmesi üzerine Andropov yoldaşa gönderdiği 12 Kasım günlü mesajda TKP MK Genel Sekreteri İ.Bilen yoldaş şöyle diyordu: "Türkiye komünistleri sizi, barış ve sosyalizm davasının ardıcıl bir savunucusu, ateşli bir yurtsever ve enternasyonalist olarak tanıyor. SBKP'nin ve Sovyet devletinin L.İ.Brejnev yoldaşın belirleyici katkılarıyla çizilen Leninci politikasının, sizin önderliğinizde barış ve komünizm uğrunda yeni yeni büyük başarılara ulaşacağına inanıyoruz."

İnsan harcama

▶Başı 4.sayfada
gevezeliklerin içyüzü nedir? Evren bir yandan böbürleniyor, geçmişte poz veren AP başları gibi, "sandıktan çıktık" diyor. Öte yandan sopanın kalın tarafını gösteriyor. Bu tutum, cuntanın içinde debelendiği çelişkilerin, karşısına dikilen açmazların daha da yoğunlaştığını gösteriyor. "Sandıktan çıktık" demekle bunalımların burgacından çıkmış değillerdir. İşsizlik durmadan artıyor. Pahalılık, zamlar, vergiler birbiri üstüne bindirmiş gidiyor. Türkiye, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, ona balyoz olan cuntanın elinde, çoktan uçan kuşa borçlu. Bu borçlar NATO'lara girmekle, yurdun kapılarını emperyalistlere, IMF'lere açmakla arttı. Alacaklılar kapıya dayanmış. Durum böyleyken egemen çevreler, cunta eski yolda.

1983 yılı bütçesi 2,5 trilyona çıkarılıyor. Bu astronomik sayıların arslan payı, gene, orduya, militarist harcamalara gidiyor. Personel, transfer, ordu, polis, yalnız bu giderler tüm bütçenin %79'unu buluyor. Eğitim, sağlık, sosyal yardım giderleri bütçelerde yıldan yıla azalıyor. Bu yıl daha da beter.

Bunun "yeni bir dönemi" yok. "Geçmişe sünger", "kardeşlik" sözleriyle Evren, AP başlarına, gerici, tutucu çevrelere sesleniyor. "İnsan harcamak istemiyoruz" demekle de, halkı düpedüz aldatmaya kalkıyor. Baskı, zorbalık, terör sürüyor.

Evren, "İnsan harcamak istemiyoruz" deyip halkın gözüne kül serperken, işte tam o günlerde Amerika'yla "Savunma İşbirliği Anlaşma"sını imzaladı. Çevik Kuvvetlerin Türkiye'ye yerleştirilmesi de bunun içindedir. Bu, tüm ulusu, 45 milyon halkı, çılgın emperyalist çevrelerin serüven planları uğruna göz göre göre harcamaktır!

MİLİTANLARDAN

"Sandıktan çıktık"

Güney illerimizden K.Maraş, Gaziantep, Adana, Mersin'de cuntanın referandumunda baskılar, zorla evet oyu attırma girişimleri çok yoğundu. Örneğin Maraş'a bağlı Afşin-Elbistan ve Göksu'da daha oylamaya on gün kala ard arda polis ve jandarma baskınları başlatıldı. Silah arıyoruz diye gecenin onundan sabahın yedisine kadar arama taramaları sürdürdüler. Halkın gözünü korkutmak için herşeyi yaptılar. Afşin'in Koçovası, Tatlılar, Oğlakkayası, Hatçepınar, Örenler, Elmalı ve Yapalak köylerinde erkeklerin tümü zincirle, copla falakadan geçirildi. Yörede yüzlerce ilerici tutuklandı. Sonra da Anayasaya hayır dedikleri için 20 komünistin yakalandığını açıkladılar. Bir yandan da Maraş valisi ve sıkıyönetim komutanı köy köy gezip evet oyu dilendiler, boş vaadlerde bulundular.

Referandum günü Adana'da tüm sandık görevlilerine zorla evet oyu attırdılar. Birçok sandığa mavi oy pusulası iki-üç tane kondu. Sık sık kontrol edildi. Seçmenlere, evet atmayanları saptıyoruz dendi. Çoğu kabinler tül perdeden yapılmıştı, içerdeki seçmenin her yaptığı dışarıdan görülüyordu.

Mersin'de ve ilçe ve köylerinde evet oyu vermeyenler altı ay hapis yatacak diye yoğun propaganda yapıldı. Bir AP milletvekili hayır diyeceğim dediği için tutuklandı ve bu, güç gösterisi olarak kullanıldı.

Bunlar benim kendi izlenimlerim, arkadaşlarımın gördükleri. Cuntanın "sandıktan çıktık" edebiyatı işte böyle yöntemlerle elde edilen oylara dayanıyor.

Faruk H. -Kahramanmaraş

Genç işçilerden korkuyorlar. . .

Evren referandumdan önce İzmit'te yaptığı konuşmada, kendi anayasasına göre, 10 yıl işçilik yapmayanların sendika yöneticisi olamayacağını söyledi. Buna gerekçe olarak, "sendika ağalığını önlemek istediklerini" gösterdi. Oysa, cunta anayasası ile, sendika ağalığını kendi destekliyor. Çünkü demokrasinin bulunmadığı ülkede de, sendikada da, sendika ağalığı daha kolay kurulur. Cuntanın anayasası, bu yasakla, sendikacıların tabanla bağını koparmaya çalışıyor. Gücünü işçiden değil, devletten, ABD'den alan sendikacılar olsun istiyor.

Hem bu yasak, biz genç işçilerin sendika yönetimine gelmemizi engelliyor. Onlar, genç, dinamik işçilerin sendikalarda yönetici olmasını istemiyorlar. Çünkü işçilerden, özellikle genç işçilerden korkuyorlar. Geleceği gençler, özellikle de işçi gençler belirleyecek sözünün ne anlama geldiğini iyi biliyorlar. 18 yaşında asılma "hakkı"nı tanıyıp da, 21 yaşından önce seçme, 30 yaşından önce seçilme hakkını tanımadıkları gibi, bizim sendikalarda görev almamızı da yasaklıyorlar. Bu işsizlikte, güvensizlikte, baskı ortamında 10 yıl işçilik yapabilmiş bilinçli, savaşkan işçi çıkması zordur, diye düşünüyorlar. Ama, işçi sınıfının kendi liderlerine sahip çıkması da, yeni yeni liderler yetiştirmesi de kağıt üzerindeki yasaklarla engellenemez... Biz genç işçileri sendikal savaşımın dışında tutmayı başaramayacaklardır.

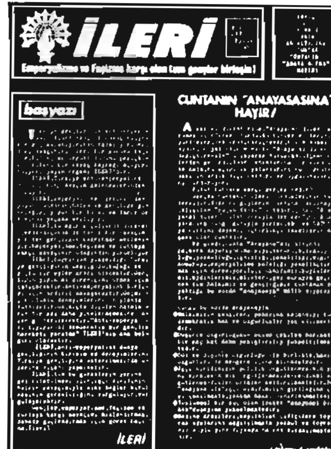
Zeki D., -İzmit

"İleri" savaş alanında

Size, biz gençlerin sevincini duyurmak istiyorum. Gazetemiz "İleri" çıktı....:İleri"nin çıkışı, cuntanın en ağır saldırılarına karşın gençliğin direngenliğinin sembolüdür. "Zulmü, ölümü, işkenceyi, zindanı ekmeğine katık yaparak bugünlere gelen" gençliğin yılmaz savaşının ürünüdür. İleri'nin çıkışı, "Türkiye gençliğinin anti-emperyalist, anti-faşist devrimci potansiyelinin ve örgütlü gençlik hareketinin yok edilemediğinin, edilemeyeceğinin" göstergesidir.

"İleri" daha ilk sayısında "ana hedefin anti-emperyalist, yığınsal demokratik bir gençlik hareketi yaratma olduğunu" belirtti. Evren diktatörlüğünün korktuğu şeyi başarmak, yani gençliğin birliğini sağlamak, gençlik hareketini her türlü serüvencilikten uzak, işçi sınıfının savaş yolunda birleştirmek önümüzde duran görevdir. Bütün anti-emperyalist, anti-diktatoryal gençliğin biraraya gelmesi için ileri!..

Feridun F. -İstanbul

İLERİ

başyazı

İLERİ

CUNTANIN "ANAYASASINA" HAYIR!

Demokrasi için sendikal birlik

● Mehmet YAVUZ

Türk-İş tepe yöneticileri, işbirlikçi tekelci burjuvazinin demokrasiyi yok ettiği, işçi haklarını ayaklarının altına aldığı bir ortamda, cuntanın anayasasına, cunta yönetimine övgüler düzüyorlar, "şükran" belirtiyorlar.

Türk-İş tepe yönetiminin bu politikası, burjuvazinin sendikal hakları yok etme girişimlerini kolaylaştırmakla kalmıyor. Aynı zamanda, Türkiye sendikal hareketinin daha da parçalanmasına, iyice güçsüz kalmasına ortam hazırlıyor. Türk-İş tepe yönetiminin, bu işçi sınıfının çıkarlarıyla taban tabana karşıt politikası, işçilerin Türk-İş yönetimine olan güvensizliklerini daha da artırıyor. Yanlış eğilimleri besliyor. Türk-İş yönetiminden kurtulmanın ayrı örgütlenerek olanaklı olduğu görüşlerine yol açıyor. Bu ise, yalnızca, sendikal hareketin, Türk-İş'in bu duruma gelmesinin asıl nedeni olan cuntanın baskıları karşısında işçi sınıfının gücünü daha da bölmek sorununu getirir. Kaldı ki, gerek Türk-İş içinden , gerekse dışından, tabandaki güvensizliği kendi çıkarları için kullanacak politik vurguncular çıkabileceğini unutmamak gerekir.

Bu durumda, işçilerin demokratik, sendikal haklarının korunması zorunluluğu, sendikal birlik için savaşımı ön plana çıkarıyor. İşçi sınıfının gönüllü sendikal birliği için çaba göstermek ve yeni bölünmelere karşı çıkmak, öncelikle bilinçli işçilere, sınıf sendikacılarına, Türk-İş'teki dürüst sendikacılara düşüyor. Gönüllü sendikal birliği sağlamak, DİSK'in, tüm kapatılmış sendikaların açılması, tutuklu sendikacıların, militanların serbest bırakılması için özgürce, eşit haklı birleşme için savaşımla olanaklıdır. Cuntanın çıkartmak istediği sendikal yasalara karşı, sendikaların burjuvaziden bağımsız işçi örgütleri olmalarını, sendikal örgütlenme özgürlüğünü, özgür toplu pazarlık ve toplu sözleşme hakkını, sınırsız grev, dayanışma grevi, genel grev ve politik grev hakkını, sendikaların üretimi denetlemeleri hakkını, lokavtın yasaklanmasını ve bu hakların tüm diğer çalışanlara da tanınmasını hep birlikte savunmakla olanaklıdır.

Cunta yönetimi, işçilerin özellikle DİSK sendikalarında kendi elleriyle kurmaya başladıkları demokratik işleyişi yeni yasalarda engellemek, kendi işbirlikçilerini sendikaların tepesine padişah etmek istiyor. Gönüllü sendikal birliği sağlamada en etkin silah sendikal demokrasi için savaşımdır, cunta işbirlikçisi ve faşist sendikacıları işçi yığınlarına sergilemektir.